Ved Arnen

Min vidunderlige Livsdrøm.

Af Aasta Smith Rieber.
(Fortsat.)

V.

Hans Kunstsans formaaede vel at skabe „noget af intet" eller stort af lidet, — men hans Iver i Arbejdet formaaede ogsaa at omdanne det hele Hjem til et „kunstnerist Virvar".

Med Kvindens vanlige Sans for Orden og Hygge tog jeg mig for at stelle til Rette omkring ham.

Det var jo bare saa usigeligt kært at gaa derinde og ordne, medens han tog sig en Tur nedover mod Stranden. Jeg rensede hans Pensler og Paletter og holdt god Orden i hans Malersager. Men den Orden og Hygge, som slog mig i Møde første Dag, jeg betraadte hans store lyse Atelier, fik jeg ikke frem ved denne Smaarydning. Jeg forsatte mig at rydde ordentlig, første Dag han gik til Stranden for at male.

Dagen kom, og han var med feberagtig Hast ilet derned for at tage den Stemning, han havde ventet paa.

Jeg var sikker paa at blive hjemme alene en halv Dag, og nu vilde jeg da forsøge at faa alt i den samme kunstnerist Orden, som paa vor Bryllupsdag, da jeg stod aldeles henrykt paa Tærstelen.

Naar han saa kom hjem, vilde vi tro, at det atter var den Dag, og gaa omkring i vort lille Paradis — overlykkelige som da.

Han kom, før jeg var ganske færdig, men jeg sprang ham glad i Møde.

Han havde Hastværk, havde næppe Tid at tage min Haand, som jeg rakte mod ham, og vi skyndte os begge lige meget at komme derind.

„Se dig om, er det ikke atter som den første Dag, jeg kom til dig? Ser du, jeg har afluret dig Kunsten at dekorere?" — — — Han smilede og kyssede mig paa Panden.

Men med et bliver han alvorlig og ser sig om efter noget.

„Hvor har du dog gjort af det altsammen? Mine fineste Pensler ser jeg ikke. Dette Bord vil jeg ikke have rørt. — Og her har du sandelig strabet min Palet ren, der sad jo den Farve, jeg var ilet hjem efter. Jeg havde ikke mer af den. Se saa, det var en god Nedelighed! — Og saa slængte han Paletten fra sig og ilede ud.

Han var vred — jeg saa det. Det var første Gang, han havde talt uvenlig til mig — første Misstemning, der var kommet imellem os..... Jeg var saa usigelig bedrøvet.

Jeg sneg mig ind i mit eget Rum — kastede mig paa min Seng og græd.

Tilsidst maa jeg være sovet ind af Træthed og Bedrøvelse; for jeg vaagnede op ved, at nogen bøjede sig over mig og kyssede mine Øjne.

„Kan du tilgive din brummende Bjørn af en Ægtemand — stakkels lille?

Du vilde lege nygift, og saa var jeg en saadan Bjørn."

Jeg vovede ikke at slaa Øjnene op, det var saa rørende, at han bad om Tilgivelse.

Jeg slyngede mine Arme om hans Hals, men kunde ikke tale.

Men om en Stund, hvislede jeg dog ind i hans Øre: „Du er den ijskoldeste og snilleste Mand paa Jord."

Men da jeg stod der og saa glad og lykkelig op til ham, opdagede jeg, der glinsede en Taare i den ene Øjenkrog, og da maatte jeg atter gemme mig hulkende ved hans Bryst.

Han blev rent betuttet, han forstod mig ikke; men jeg klyngede mig bare end heftigere ind til ham og sagde: „Aa, det er bare, fordi du er saa uendelig god og kær, og fordi jeg er saa overvættes lykkelig."

Han saa endnu noget granskende paa mig; men jeg var bare glad og lykkelig, og Misstemningen svandt som Dug for Solen.

— — — — — — — — — —

Fra den Dag var vi ligesom kommet ind i et fremmed, ukendt Spor.

Jeg var ikke længer saa sikker paa, at der ikke kunde komme noget os imellem, og jeg vogtede paa alt, som kunde opvække hans Misnøje. Og dog tog det intet væk af de rige, dybe Følelser, jeg nærede for ham.

Det var kun Overfladens stummende Bølgetopper, som havde forstrækket mig — men den store, herlige Understrøm kendte jeg jo.

Det var denne Understrøm jeg elskede varmere — inderligere for hver Dag.

Denne Understrøm, som jeg alene helt kendte, helt forstod, helt beundrede.

— — — — — — — — — — —

Han var efter denne slemme Dag Dag om muligt endnu ømmere, endnu hensynsfuldere; men Smerten, han havde tilføjet mig, bar han endnu, og følte den langt dybere end jeg.

Jeg græd den væk; men han bar den fremdeles inderst i sit ømtfølende Hjerte.

Jeg forstod ogsaa, at han følte sig et Trin lavere i min Agtelse — fordi jeg havde set ham ubeherstet.

Hvor vilde jeg gerne faa den lille Misstemning, der var kommet os imellem, slettet ud af hans Erindring.

Jeg grundede og tænkte og var bare blid mod ham; men det var, ligesom ogsaa det bøjede hans Hoved nedad.

— — — — — — — — — — —

Hans Rum og hans Malersager vovede jeg nu ikke at røre..... De stod der Dag fra Dag, saasom han forlod dem.

Men en Dag kom han og bad mig stelle lidt i Stand, mens han var borte.

Jeg fulgte ham ind i hans Arbejdsrum og lod ham vise mig, hvad jeg ikke maatte røre. „Ellers kommer du hjem og bliver saa vred, saa vred paa mig"; tilføjede jeg og rev ham lidt i Ørefnippen.

Han lo, og jeg saa, hvor det lyste op.

Det var jo netop det, jeg havde beregnet; — jeg vilde tale spøgende om det store Uhyre, der var kommet med den første lille Skygge. Han skulde ikke længere gaa og pine sig med nogen Slags Tanke paa den lille ubetydelige Tilrettevisning.

Vi blev enige om, hvad jeg maatte ordne.

„Det blev saa zirligt og fint hvor din Haand har faret" — føjede han til.

Han slyngede sin Arm om mig, og vi saa hinanden længe, længe ind i Øjet.

Han var den Sol, der bragte de mindste og svageste Følelser til at tindre i sin Glands.

Og atter lyste den klare Dag ind i vore tændre Sjæle.

Solstinnet kunde vi ikke undvære.

Det var Livsbetingelsen for vor Lykkes evige Bestaaen.

— — — — — — — — — — —

Og Dagene henglede atter i inderligere og inderligere Forstaaelse.

VI.

Efteraarsstormene begyndte at varsle deres Komme. De rev og rustede i vor lille, lave Hytte, og Vinden hven og peb i Fuger og Sprækker.

Vi kunde ikke længere færdes saa meget nede ved Havet og i de omkringliggende Lynghejer; men vort Hus vendte Vinduerne ud mod Havet, vi kunde derfra se, hvordan det brød mod Strandbredden, og hvor det hvide Skum sprøjtede højt op over Marehalmen og Sandhøjene.

Naar Aftenen kom, blev det surt og koldt ogsaa indenfor, og vi lod da Tørven lyse og varme.

Den fyldte nu vore Rum med sin ejendommelige Lugt. Der var en vis hjemlig Hygge, hvor den var at spore....

Et Jæderhjem uden Torvlugt kan ikke tænkes, og alt, hvad Jæderen havde at byde af smaat og stort, var vort.

Naar saa Torvgløden lyste op og spredte sit Skær henover Gulvet i Tusmørket, kunde jeg flytte mig hen til Ilden og sidde stille hen og stirre ind i den. Det var, ligesom jeg bedre kunde tænke; lettere kunde Tue fremad mod de Dage, som stod saa lyse og saa klare og dog saa tilsløredе.

Og da kom der altid ind imellem mine lyse, blide Tanker nogle mørke — urovækkende: nogle, der fik mig til at grue.

Det var altid Helge, mine Tanker beskæftigede sig med. Hvorledes vilde det i Længden gaa med dette stille, ensformige Liv? Vilde han ikke, naar alt var blevet ham tilvant, længes ud mod noget andet — mod noget mere afvekslende.

Hvorledes vilde jeg magte at holde hans Kærlighed fast — hans Interesse og Tanker her ved vort lille Hjem.

Naar Vinteren kom, og der kanske ingen Billeder kunde tages herude, havd skulde vi saa gribe til?

Vilde han saa trods Bestemmelsen bryde op og drage til fremmede Lande.....

Nye Indtryk og nye Mennesker vilde trænge sig ind og maaske sprænge vort lille Eden.

Aa, hvor jeg frygtede Menneskene. De traadte og trampede paa det kæreste, man ejede, med deres haarde Jernsko.

Deres sorte Kulrøg kvalte de fineste Spirer i Sjælen og tilsmudsede ofte det reneste og bedste i Menneskelivet.

Mellem den store Hob taaltes intet, som var rent og godt, det maatte dødes .....

Jeg saa dem — disse, som forstod saa godt at rive i Sjælens ømmeste Traade .....

Alle disse lave Smaasjæle, hvis højeste Lyst det var at bruge deres hvasse Tunger, deres uædle Tanker om alt og alle.....

At træde paa alt, som de ikke forstod, og som laa noget over deres Nivaan.

Her i vort lille Hyttehjem, her vilde jeg helst bo, her hvor der ingen menneskelige Plageaander fandtes.

Her var al den Komfort, vi trængte til, al denLykke, jeg attraaede..... Her var min gode, trofaste Husbond, og han fyldte Rummet med al den Lykke, jeg begærede.

Men var det saa for ham? Mandens Tanker er jo altid mer udadvendte.

De huslige Sysler og alle hjemlige Gøremaal optog en stor Del of mine Tanker.

Jeg grublede og grundede og følte mig lille og svag — ikke i Stand til at klare de Livsstorme, som maaske vilde ruske og rive i vor Lykkes fine Væv.....

Mørket sneg sig lydløst ind over mig, og Tankerne blev stedse mørkere.

Men mit Livs Sol sad jo her, hvorfor lod jeg da de mørke Tanker raade? Herr til ham vilde jeg ty — jeg vidste jo, at da udeblev Solstinnet ikke.

„Helge, gid jeg kunde lade være at tænke — bare, bare nyde!"

„Hvad var det da, du tænkte saa paa?..... Jeg saa, du sad saa dybsindig."

„Fremover".....

„Er det saa tedeligt da?"

„O nej.....men jeg er saa lille og svag.....om nogen Livsstorm kom".....

„Ja, hvad saa?"

„Saa bukkede jeg saa snart under."

„Det tror jeg ikke.....Hvilke Livsstorme mener du forresten?"

„Ingen bestemte.....Men Helge, kommer de, da vil jeg bare ty til dig. Du er som en stor kraftig Eg, hvortil jeg vil støtte mig.....Hvor vi Kvinder trænger til slige Kæmpetræer at klynge os til.....Ligesom Vvendlen vil jeg sno mig om dig og klynge mig til dig, saa vil ikke nogen Livsstorm kunne rokke os."

„Tror du ikke, Manden ogsaa trænger til Støtte i Hustruen?"

„Nej, det kan jeg ikke tænke mig..... Ikke slige Mænd som du, Helga."

Han sad en Stund, før han talede.....ligesom han overlagde, hvad han vilde sige.

„Kvindens varme, dybe Følelser og hendes rige, fine Sind er den Støtte, Manden trænger til.....Vi drømmer, Aagot, drømmer om de lyse, venlige Engle, som stak lede vor Fod og støtte vort Mod — mens vi drives om med Livsstrømmen.

Ikke alle finder den Lykke, de drømte om, finder en Hustru, der svarer til deres Drømme. Men naar nogen af os finder den, da bliver han ligesom en ny Skabning.

Før jeg mødte dig, lille Ven, tumlede jeg om fra Sted til Sted uden noget bestemt Livsmaal — uden Fæste.

Men saa kom du, og alt blev forvandlet. Ingen Kamp vilde nu være mig for svær, naar det var for min Hustru, jeg stred. Du er Livssolen, der har lyst op. Kun hos dig er nu min trygge Havn."

— — — — — — — — — — —

Der trillede mange Taarer nedover mine Kinder, mens han talede, men den dybe Stumring skjulte dem for ham.

At blive elsket og at elske havde været saa rig en Lykke for mig; men nu at vide sig staaende som hans Solstin var en svimlende Lykke, jeg ikke magtede.

„Helge, dette bliver mig for meget".....

Det var det eneste, jeg formaaede at fremstamme.

Nu vidste jeg, at min Lykke stod paa Klippegrund..... Nu behøvede jeg nok ikke at frygte for, at min Mands Kærlighed skulde vende sig udad.

Han vilde lige saa lidt som jeg længes ud mod Menneskene — mod Livets brogede Vrimmel.

Han var træt af dem. Ogsaa han følte sig kun vel her i vort lille herlige Eden.

O, hvor rig jeg var nu — rigere end nogen Sinde før. Min Lykke havde naaet Livets højeste Tinde..... Højere kunde jeg ikke naa..... Højere kunde jeg ikke komme.

Og da Sjælen blev saa overvættes rig — saa fuld af jordisk Lykke, strømmede der en varm Tak opad. Men — det var den første Tak, mit Hjerte havde opsendt — de første Tanker, der var ofret Gud, fra den jordiske Livslykke begyndte.

I Lykkens rige Dage var Gud glemt, saa glemt, som det var muligt at glemme.....

Min elskede Mand havde været Midtpunktet for alle mine Tanker — alle mine Følelser.

Kun ham og ham alene var hele mit Liv viet.

Jeg havde elsket ham af hele min Styrke, af hele mit Sind.

Ingen, ingen uden ham havde haft hele min tilbedende Kærlighed.

I Nødens og Modgangens tunge Dage havde jeg fundet min sikre Havn hos Gud. Ved hans varme Faderhjerte havde jeg søgt min Tilflugt; men da Livslykken rig og stor vældede ind over min Livsvej, da var min Gud glemt.....

Naar jeg saa lod Tanken fare tilbage over min lyse Livsbane, som jeg nu var traadt ind paa, saa jeg kun Menneske-Forgudelse — Menneske-Tilbedelse.

Bevidstheden om min Menneske-Forgudelse tog al Lykkefølelse bort.....

Oppe paa højeste Tindetop var ikke trygt!

Men kanske det var Guds Kærligheds-Tanker, som nu besøgte Sjælen.

Maaske lod Gud mig se, hvor jeg nu stod for at redde mig fra dybere og farligere Fald.....Redde mig, før jeg fik dybere Fodefæste deroppe, hvor der ingen tryg Plads var.

— — Saalunde vaandede Sjælen sig, mens jeg laa søvnløs paa mit Leje.

Saalunde kæmpede den hin Aften, da Lykkens Tindetop ikke længere følтes tryg.

— — — — — — — — — — —

Dagens klare Lys trængte ind i vore Stuer — Nattens Mørke var der ikke længere, og mit Livs Sol tom mig saa smilende og kær i Møde; da svandt nok nogle af de mørke Tanker, som havde knuget saa uendelig — men Guds-Trangen — Guds-Længselen var atter vaagnet og havde faaet Tag i Sjælens dybe Grundtone.

Naar Dagslyset let og lydløst veg fra Vidderne, og de mørke Skygger viste sig, sneg Guds-Længselen sig ind over min Dørtærskel, og nogle dybe Toner fra inderste Grund klang og bævede i Sjælen.

Jeg kunde sidde og se udover det store brusende Hav med en knugende, altopslugende Længsel.

Og naar Havets mægtige Bølgebrag i al sin Vælde tonede i Nattens dybe Mørke ind over mod os, laa jeg søvnløs paa mit Leje og længedes mod Gud.

Dyrke, elske, tilbede det højeste, reneste Væsen — det var det, jeg i al min jordiske Overflod higede efter.

Men denne Længsel, denne inderlige og stadig søgende Guds-Trang bar jeg for mig selv. Det var, som om det blufærdigste i Sjælen krympede sig for at blotte disse inderste Følelser eller lade nogen glotte ind i det allerhelligste, som kun var den himmelske Ypperstepræst viet.

(Fortsættes.)

Stor Prisnedsættelse.

Bøger til overordentlig nedsat Pris Benyt Lejligheden. Køb nogle af disse billige Bøger, inden de er udsolgt. De udeladte Numre er solgt. Da vi ikke kan skaffe flere Bøger til de anførte ave Priser, maa Bestilling indsendes snarest, om man ønsker nogle af dem.

Bøgerne tilsendes portofrit.
Bøgerne bestilles efter Nummer.

6. Indien af Edward Løventhal. Før og nu. Udgave 1895, med ca. 40 store, fine Billeder, fint trykt, stort Format, 365 Sider i Omslag. Nedsat fra $2.40 til 75c.
12. Meddelelser om mit Levned, af Dr J. P. Mynster. Udgave 1884. 290 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.80 til 40c.
14. Ludvig Hertel: Hans Wilhelm Hertel. Bidrag til den sønderjydske Folkevækkelses Historie, med Portræt. 394 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.00 til 50c.
16. En Kirke under Korset. Skildringer fra de russiske Østersøprovinser af Thorvald Elmquist fra 75c. til 25c.
34. Smaaskrifter til Oplysning for Kristne. Udgivet af Prof. Dr. Frederik Nielsen. Nedsat fra $2 til $1 pr. Bind.
35. Første Bind 1886. Indeholder Bidrag af C. J. Brandt, P. Madsen, C. A. Row, F. Buhl, Fr. Nielsen, A. S. Poulsen og V. Schousbor.
36. Andet Bind. 1887. Indeholder Bidrag af A. D. Jørgensen, R. Flint, F. Nielsen, F. Buhl, R. Volf, J. Rabinovitsch, H. Westergaard og H. Scharling.
37. Tredie Bind. 1888. Indeholder Bidrag af C. J. Brandt, H. C. Sthen, A. Sincerus, F. Nielsen, L. Gude og H. Ussing.
38. Fjerde Bind. 1889. Indeholder Bidrag af F. Petersen, C.J.Brandt, R. Kübel, F. Buhl, A. Kjølhede og G. Salmon.
39. Femte Bind. 1890. Indeholder Bidrag af F. Delitzsch, F. Petersen, J. v. Døllinger, F. Nielsen, F. H. R. Frank, V. Obel og C. L. Nielsen.
41. Syvende Bind, 1892. Indeholder Bidrag af A. von Oettinger, Otto Møller, G. Melborn, J. Welhoven, C. E. Fløystrup.
42. Ottende Bind. 1893. Indeholder Bidrag af H. F. Rørdam, O. Møller, M. H. C. Koch og C. E. Fløystrup. — Dette Bind sælges kun i Forbindelse med Smaaskrifternes ni andre Bind.
43. Niende Bind. 1894. Indeholder Bidrag af J. Köstlin, H. M. Larsen, F. Nielsen, E. Naville, G. A. Cobbold og E. Curtius.
44. Tiende Bind. 1895. Indeholder Bidrag af V. Sørensen, F. Gobet, H. M. Larsen, F. Nielsen, C. v. Orelli, V. Schmidt (Silvia) og C. E. Fløystrup.
Alle nedsat fra $2 til $1 Stykket.
45. 30 Modulationer for Orgel eller Harmonium som Forbindelser mellem Salmemelodier. Komponeret af L. Jastrau. Pris nedsat til 15c.
49. Minder fra Nordens Historie, af A. Fabricius, 235 Sider i Omslag. Nedsat fra 50c. til 25c.
50. Evangelium og Lov, Bidrag til Menneskelivet, ved P. J. Berlelsen, Sognepræst for Sønderup og Sulbrup. 59 Sider i Omslag. Nedsat fra 25c. til 10c.
53. Livet i Gud, religiøse Betragtninger af Jacob Paulli. 191 Sider i Omslag. Nedsat fra $1 til 40c.
54. Herren og Tjenerne, Prædikener af Jacob Paulli. 260 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.25 til 50c.
60. Dagbogsoptegnelser af Pastor Thomas Rørdams efterladte Dagbøger. 59 Sider i Omslag. Nedsat fra 30c. til 15c.
63. Herluf Nordal, en Fortælling fra det forrige Aarhundrede af Magdalene Thoresen. 499 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.20 til 60c.
67. Jacob Chr. Lindberg, Den danske Kirkesags Forkæmpere, Et Mindeskrift af Frederik Nygaard, med Jacob Chr. Lindbergs Billede. 82 Sider i Omslag. Nedsat fra 60c. til 25c.
69. Stjernehimlen. Nøgle til Bestemmelse af Stjerner, af Thorvald Køhl. Med Stjernekort. 85 Sider i Omslag. Nedsat fra 50c. til 20c.
71. Indianerhøvdingen Tecumtha. En biografisk Skildring, af Kristian Østergaard, Forstander for Støvring Højskole. 53 Sider i Omslag. Nedsat fra 30c. til 10c.
72. En Valfart til Bibelens hellige Land, religiøst Digt af Adolf Langsted, med Illustrationer. 36 Sider i Omsl. Nedsat fra 80c. til 25c.
73. Ludvig Helvig. Af hans Liv og af hans Tid. Et Mindeskrift udgivet af Ludvig Schrøder. 336 Sider i Omslag. Prisen er nedsat fra $2.00 til 50c.
78. Digte, gamle og nye, af Chr. Winther. 309 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.00 til 40c.
79. Den lille Hornblæser, et Digt af H. P. Holst med mange Illustrationer af R. Christiansen. 134 Sider i Omslag. Nedsat fra $2.60 til $1.
80. 100 Smaastykker for Violin. Samlede af L. Jastrau. 44 Sider i Omslag. Nedsat fra 50 til 25c.
85. Vor Herres Jesus Christi Bjergprædiken. Prædikener i Trinitatistiden af Fr. Arndt. Med et Forord af Provst J. Vahl. 426 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.35 til 50c.
88. Missions-Studier og Kritikker efter en Rejse til Indien af Dr. R. Grundemann, tyst Præst. Oversat af Frederik Nygaard. 217 Sider i Omslag. Nedsat fra 75 til 25c.
91. Kristoffer Valkendorf og Hanseaterne. Historist Skuespil i fem Handlinger af Magdalene Thoresen. 194 Sider. Nedsat fra $1.00 til 20c.
93. Georg Washingtons Levned ved Kristian Østergaard. Hovedsagelig efter Edward Everetts „Life of Washington". 84 Sider i Omslag. Nedsat fra 40 til 15c.
94. Kristelige Smaastykker af E. . med Forord af Pastor Aschenfeldt-Hansen. 81 Sider i Omslag. Nedsat fra 30 til 10c.
97. Mormonerne, deres Profet, deres Stat og deres Religion, af Dr. Moritz Buch, oversat fra Tysk. 138 Sider i Omsl. Nedsat fra 60c. til 25c.
98. Danmarks Vovehals. En Roman fra gamle Dage af Vilhelm Østergaard. 462 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.50 til 75c.
100 Forsøg til en kort Forklaring over St. Johannes Aabenbaring af Otto Møller. 348 Sider i Omslag. Nedsat fra $2.00 til $1.20.
101 Engelske, skotske og irske Folkesange og Melodier, samlede og udsatte for Pianoforte af A.P. Berggreen. Anden, meget Forøgede Udgave. Indeholder 125 Sange. Nedsat fra $1.50 til 80c.
106 Om Børneskolen. En Efterladt Afhandling af Kristen Mikkelsen Kold, udgivet af Harald Holm. 96 Sider i Omslag. Nedsat fra 40 til 20c.
112. Minde om S. M. Sørensen, Kateket i Køge. Død den 4de April 1878. Ved Frederik Jungersen. 128 Sider i Omslag. Nedsat fra 60c. til 20c.
115. Til Forsvar for Kristentroens Sandhed. En Haandsrækning for Lægfolk, af Frederik Jungersen, Præst ved KøbenhavnsValgmenighed. 109 Sider i Omslag. Nedsat fra 40 til 50c.
117. Ildsignaler og en Efterskrift. To Bladartikler (med et Forord), af Frederik Jungersen, Valgmenighedspræst i København. 31 Sider i Omslag. Nedsat fra 20 til 10c.
121. Folkefrihed og Højkirkelighed. Et Indlæg i Nutidens Kulturkamp af A. M. St. Arctander, Kand. teol. 111 Sider i Omslag. Nedsat fra 40 til 20c.
125. Fra det svenske Kirkeliv i de sidste Hundrede Aar. Nogle Person- og Tidsskildringer af Richard Petersen. 309 Sider i Bind. Nedsat fra $2.20 til $1.70.
126. Ved Sengetid. En Moders Ord til Børnene, af Augusta Mourier, med Forord af Sognepræst Thomas Rørdam. 129 Sider i Bind. Nedsat fra $1.00 til 60c.
127. Richard Petersen: Fire Livsbilleder: Werner Abrahamson, Ludvig Tuck, Moritz Arndt og hans Forhold til Danmark, Poul Møller. 235 Sider, indbunden. Nedsat fra $1.70 til $1.00.
128. H. L. Martensen, nyt Bidrag til en Karakteristik af dansk Prædiken i det 19. Aarhundredes sidste Halvdel, af V. Nannestad, Sognepræst. 154 Sider, indbunden. Nedsat fra $2.20 til $1.
132. Dagny. Et Livsbillede i dramatisk Form, af Vilh. Malling. 152 Sider, indb. i fint Bind. Nedsat fra $1.80 til 90c.
136. John Paludan-Myller. Menneskets Komedie. Dramatisk Digtning. 201 Sider i Omslag. — Nedsat fra $1.00 til 20c.

Danish Publishing House,
Blair, Nebr.